

dog ikke gjøres gjældende, saafremt den Gjenstand, hvis Forfærdigelse, Forhandling eller Indførelse til egen Brug i og for sig indeholder et Brud paa Patentet, i Løbet af 3 Maanedes før Forfærdigelsen, Forhandlingen eller Indførelsen ikke her i Riget har været tilgjængelig i Handelen“.

15) Den 2den Sætning gjøres til 1ste Stykke i følgende Paragraf og affattes saaledes:

„Har den, der er ansvarlig efter foregaaende Paragraf, vidende overtraadt Patenthaverens Ret, og han ikke ved sit Forhold har forskyldt større Straf, bliver han, naar den Forurteede derpaa gjør Paastand, at anse med en Bøde til Statskassen af 50 til 1,000 Kroner.“

Til § 27.

16) 2den Linie, „vitterlig“ udslettes.

Til § 28.

17) „Fængsel fra 1 Maaned til 1 Aar“ forandres til: „simpelt Fængsel fra 14 Dage til 6 Maanedes“.

18) Paragraftallene rettes efter Afstemningerne.

Formanden: Som de Herrer ville have set, er det i Lal en betydelig Mængde Ændringsforslag, som ere stillede til denne Behandling. Smidlertid ere mange af Forslagene indbyrdes afhængige, ligesom en Del ere blot Redaktionsændringer, ja endog kun ligefremme Rettelser, og der vil derfor ingen Banfelighed være ved at tage samtlige Forslag til Forhandling under Et. Jeg sætter altsaa samtlige Ændringsforslag til Forhandling og giver Ordet til den ærede Ordfører.

Ordføreren (Krieger): Jeg skal for Diebliffet indskrænke mig til de Ændringsforslag, som ere foreslaaede af Udvalgets tilstedeværende Medlemmer, idet jeg dog strax foreløbig bemærker, at jeg i Grunden antager, at, naar den høitærede Minister har udtalt sig, vil jeg intet have at udtale med Hensyn til de af ham stillede Ændringsforslag; men jeg vil ikke foregribe, hvad han maatte have at sige. Efterat de Hovedspørgsmaal, der forelaa ved 2den Behandling, vare bleve afgjorte, antydede jeg, hvorledes der var et Par Punkter, som Udvalget ønskede at bringe for Thinget til 2die Behandling, hvorhos der var et tredje Spørgsmaal, som ganske naturlig efter Forhandlingernes Gang — maatte ogsaa uden særskilt dertil givne Anledning, men i alt Fald bestemt efter de vedkommende Forhandlingers Gang — maatte frembyde sig for Udvalget til noget nærmere Overveelse. Det første Spørgsmaal er det, som foreligger i Ændringsforslaget

under Nr. 1, hvormed Redaktionsforslaget under Nr. 10 staaer i Forbindelse. Jeg tillod mig allerede sidste Gang at nævne, at det Punkt, som Udvalget agtede at forelægge Thinget, var, om der ikke var overveiende Grunde for at foretage en Forandring i den ubetingede Arvegang, som var hjemlet i Lovudkastets § 1, hvorefter den i samme omhandlede Ret kunde gaa i Arv saa langt, som vor Lovgivning overhovedet kjender Arvegang. Ligesom der i de to andre Tilfælde, hvor der er en beslægtet Giendomsret i Ordet videre Betydning, baade ved den saakaldte litterære og den saakaldte artistiske Giendomsret, er sat snevære Grændser, saaledes har man ment, at der heller ikke var tilstrækkelig Grund til at lade den almindelige Arvegangs Regler gjælde her. Man har ved de nævnte Arter af Giendomsrettigheder for det første paa en foregen Maade stillet den Paagjældendes Villieserklæring i Spidsen og dernæst ment, at Rettens Overgang, naar ingen testamentarisk Disposition er truffen, maatte være den, at den først tilfalder Wgtefellen, dernæst Livsarvingerne og, hvis der ikke er saadanne, Forældre og Sødkende, medens der saa ikke er Spørgsmaal om videre Arvegang. En lignende Indskrænkning forekommer det os, at der er overveiende Grunde til at foretage paa det egentlig industrielle Omraade, og det er derpaa, Forslaget under Nr. 1 gaar ud. — Naar jeg sagde, at i Forbindelse dermed staaer Forslaget under Nr. 10, hvorefter 2det Stykke af § 21 skulde udgaa, er dette dog saaledes at opfatte, at det sidstnævnte Forslag maatte i ethvert Tilfælde komme til at foreligge, idet de Herrer ville se, at tilfældigvis er denne Bestemmelse i § 21, 2det Stykke, kommet til at staa to Gange i det oprindelige Udkast. Maatte det oprindeligt har været Meningen, at § 1 2det Stykke blot skulde tale om Overgang af Retten til at erhverve Patent, og at der derimod i § 21 skulde tales om selve Patentet; men nu tales ogsaa paa det første Sted om selve Patentet, og det vilde altsaa ikke kunne gaa an at give den selv samme Regel i § 21, andet Stykke. — Forslaget under Nr. 2 til § 5 er en ren Redaktion; som har til Hensigt at forebygge den Tvivl, som jeg allerede blev opmærksom paa ved forrige Behandling kunde fremkomme, idet man kunde misforstaa Redaktionen, som om det ikke skulde have været Meningen, at de 40 Kr. skulde erlægges for hvert af de tre Aar, hvilket dog utvivlsomt har været Meningen, hvad der iøvrigt ogsaa tilstrækkelig fremgaar af hele Paraarafen.

Det andet Punkt, som jeg ved 2den Behandling tillod mig at nævne som et, der kunde fortjene nærmere Overveelse, er det, som er Gjenstand for Forslagene under Nr. 3, 4 og 5 til §§ 8 og 9. Det første af disse er en simpel Redaktion. De to andre derimod gaa med et Ord ud paa, at der ikke skal gives nogen Ud-